

Konsten att skapa ett säkerhetshot

En diskursanalys av Miljöpartiet de grönas och Socialdemokraternas
språkbruk inom migrationspolitiken

Abstract

This thesis seeks to explore the migration discourse of two Swedish parliamentary parties: The Green party and The Social Democratic Party. The main purpose is to explore if the parties' verbally construct migration flows and migrants as a security threat. Similarities and differences between the parties' migration discourses will be analyzed. The thesis is theory consuming and uses the securitization theory as a tool to examine whether or not migration is portrayed as a danger. The primary material consists of parliamentary debates which will be analysed using discourse analysis as a method. The time period examined is 2018-2019, during which the two parties together formed the Swedish government.

The result shows that the two parties portray migration and migrants differently. Based on the operational indicators, none of the parties' rhetoric can be considered fully securitized. However, Socialdemokraterna tends to describe migration flows more as a potential threat compared to Miljöpartiet. This is done mainly by discussing security issues within the migration debate, which leads to migrants being associated with crimes and risks. For further research it would be interesting to explore the causes to the parties' discourses as well as comparing the individual parties' rhetoric with the government's common one.

Nyckelord: Säkerhetsisering, migration, Miljöpartiet de gröna, Socialdemokraterna

Antal ord: 9076

Innehållsförteckning

1 Inledning	6
1.1 Syfte	6
1.2 Frågeställningar	7
1.3 Bakgrund	8
2 Teori	9
2.1 Köpenhamnsskolans säkerhetsiseringsteori	9
2.2 Säkerhetsisering av migration	11
2.3 Säkerhetsisering av migration ur en svensk kontext	11
2.4 Teori applicering och operationalisering	13
2.5 Tes	15
3 Metod och material	16
3.1 Diskursanalys som metod	16
3.2 Begreppet diskurs	16
3.2.1 Forskaren som ett subjekt inom diskursanalysen	17
3.3 Metodologiskt tillvägagångssätt	17
3.4 Material och avgränsningar	18
3.4.1 Urvalsprocess av riksdagsdebatter	19
4 Resultat och analys	21
4.1 Miljöpartiet	21
4.1.1 Hur är problemet representerat?	21
4.1.2 Representeras migration som ett säkerhetsproblem?	22
4.1.3 Representeras migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar?	23
4.1.4 Om migration representeras som ett säkerhetsproblem, vad eller vem utgör referensobjekt?	24
4.2 Socialdemokraterna	24
4.2.1 Hur är problemet representerat?	24
4.2.2 Representeras migration som ett säkerhetsproblem?	25
4.2.3 Representeras migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar?	27
4.2.4 Om migration representeras som ett säkerhetsproblem, vad eller vem utgör referensobjekt?	28
5 Jämförande analys	29
5.1 Hur är problemet representerat?	29
5.2 Representeras migration som ett säkerhetsproblem?	30
5.3 Representeras migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar?	31
5.4 Om migration representeras som ett säkerhetsproblem, vad eller vem utgör referensobjekt?	31

6 Slutsatser	33
7 Framtida forskning	35
8 Referenser	36
8.1 Litteratur	36
8.3 Internetkällor	37
8.4 Appendix	40

1 Inledning

Den 24 november 2015 skedde ett skifte i svensk migrationspolitik. Den rödgröna regeringen, bestående av Miljöpartiet de Gröna och Socialdemokraterna, presenterade under en pressträff omfattande migrationspolitiska reformer. Huvudsyftet med åtgärderna var att skapa ett andrum i det svenska flyktingmottagandet (Nilsson 2015). Att minska migrationsflödet ansågs nödvändigt som en följd av det ökade antalet asylansökning under 2014-2015 - ett läge som vanligen benämns vid flyktingkrisen (Melchior 2015). Under pressträffen beskriver regeringen åtgärderna som *extraordinära* men som behövliga i en tid av *kris* (Nilsson 2015). I propositionen, baserad på de presenterade reformerna, beskrivs situationen på följande sätt:

“Regeringen har gjort bedömningen att situationen innebar ett allvarligt hot mot allmän ordning och inre säkerhet” (Proposition. 2015/16:174)

I citatet ovan diskuteras migration ur ett säkerhetsperspektiv vilket kan argumenteras bidrar till att migration konstrueras som ett potentiellt säkerhetshot. Ord som kris, vilket syftar till en svår samhällssituation, är återkommande i regeringens språkbruk under denna tidsperiod. Denna form av verbal handling kan menas vara ett exempel på en *säkerhetiserad* diskurs.

Att migrationsfrågor blir ett föremål för säkerhetspolitik är inget nytt fenomen, varken i Sverige eller världen. Däremot är det inget som kan tas för givet. Om migration bör betraktas som en belastning eller tillgång skiljer sig mellan riksdagspartierna och har kommit att bli en allt mer betydelsefull konfliktlinje inom svensk politik. Hur språkbruket kring migration ser ut kan också variera över tid och hänger ofta ihop med den rådande flyktingsituationen.

Detta skapar funderingar kring Miljöpartiets och Socialdemokraternas migrationspolitiska diskurser. Kopplas migration samman med säkerhetsfrågor? Framställer partierna migration och migranter på liknande eller olika sätt? Porträtteras migration som en säkerhetsfara även tidsperioden efter att striktare migrationslagar implementerats och asylinvandringen minskat?

1.1 Syfte

Syftet med uppsatsen är undersöka Miljöpartiet de grönas och Socialdemokraternas eventuella säkerhetisering av migrations diskursen. Partiernas diskurser kommer *beskrivas* och *jämföras* utifrån säkerhetiseringsteorin genom att studera migrationspolitiska

riksdagsdebatter från början av 2018 till och med slutet på 2019. Studien har en teorikonsumerande ansats, vilket innebär att det empiriska fallet står i centrum och det teoretiska ramverket används som ett hjälpmedel för att analysera fallet (Esaiasson et al 2017, s.40). Primärmaterialet utgörs av riksdagsdebatter inom den bestämda tidsramen. Studien fokuserar på diskurs i form av talhandlingar och inte på politiska beslut.

I ett första steg kommer partiernas diskurser *beskrivas* utifrån de operationella indikatorerna som har formulerats för att identifiera säkerhetisering. Om en säkerhetisering går att finna i diskursen kommer det även diskuteras *hur* detta görs. I ett andra steg kommer diskurserna *jämföras*. Uppsatsen har beskrivande ambitioner, vilket innebär att förklaringar till diskursens utformning inte kommer analyseras ingående.

Syftet med att undersöka retoriska skillnader och likheter mellan de två partierna är att skapa en ökad förståelsen för regeringen, vilket är av utomvetenskapligt intresse. Miljöpartiets och Socialdemokraternas skilda migrationspolitiska ståndpunkter har under deras gemensamma tid vid makten skapat politiska spänningar. Partierna kan tyckas stå inför ett dilemma; dels ska de föra sin egna politik och representera sina väljare samtidigt som de förväntas stå bakom regeringens gemensamma politik. Genom att studera partiernas enskilda retorik kan de jämföras för att identifiera eventuella diskurskamper inom regeringen.

Vidare är det av inomvetenskapligt syfte att applicera Köpenhamnskolans säkerhetiseringsteori på en svensk kontext och under den utvalda tidsperioden. Genom att göra detta är ambitionen att fylla en statsvetenskaplig kunskapslucka (Teorell & Svensson 2007, s.18).

1.2 Frågeställningar

Frågeställningarna som kommer besvaras i slutsatsen är följande:

- Kan säkerhetisering av migration identifieras i Miljöpartiet de grönas och Socialdemokraternas diskurser i riksdagsdebatter under perioden 2018-2019?
- Vilka likheter och skillnader finns det i Miljöpartiet de grönas och Socialdemokraternas migrationspolitiska diskurser ur ett säkerhetiseringsperspektiv?

1.3 Bakgrund

Under 2015 ansökte 160.000 personer om asyl i Sverige, vilket var fem gånger fler än under 2010 (SCB 2021). En stor andel av flyktingarna kom från det krigsdrabbade Syrien men också från Irak och Afghanistan (Melchior 2015). Som en reaktion på flyktingsituationen röstade riksdagen igenom en striktare tillfälliga migrationslag 2016. Lagen innebar att Sverige gick från att ha haft bland EUs mest generösa migrationslagar till EUs miniminivå (Migrationsverket 2020). Åtgärderna medförde en markant minskning av asylansökningar. Under 2018 ansökte 21.502 stycken personer om asyl (Migrationsverket 2019) och under 2019 ansökte 21.958 stycken personer (Migrationsverket 2020).

Under den rödgröna regeringens tid vid makten har skilda migrationspolitiska uppfattningar skapat spänningar inom regeringen. Jämförelsevis står Miljöpartiet för en mer generös invandringspolitik i förhållande till Socialdemokraterna. I Miljöpartiets partiprogram från 2013 står det att Sveriges migrationspolitik bör bygga på öppenhet, solidaritet och medmänsklighet. Miljöpartiet säger att de är stolta över att vara “det mest öppna partiet när det gäller migration” (Miljöpartiet 2013, s.36-37).

I Socialdemokraternas partiprogram från samma år sägs att migration för med sig fantastiska möjligheter men också risker. Världen blir allt mer globaliserad och att samarbete krävs för en positiv utveckling (Socialdemokraterna 2013, s.14-16). Detta inkluderar även ett gemensamt ansvar över den växande internationella migrationen (Socialdemokraterna 2013, s.28). Ett talande exempel på sakpolitiska skillnader är de migrationspolitiska förslag som lades fram av migrationskommittén 2020 där Socialdemokraterna höll med om alla 26 punkter medan Miljöpartiet höll med om tre (Jakobson 2020).

Att partierna har skilda politiska ståndpunkter när det kommer till migration kan därmed konstateras. Däremot behöver sakpolitiska åsikter inte innebära att partierna pratar kring migration ur ett säkerhetsperspektiv på skilda sätt, vilket motiverar denna studie.

2 Teori

Uppsatsens analytiska ramverk utgörs av säkerhetsiseringsteorin. Säkerhetsisering kan enligt Balzacq betraktas som flera teorier med skilda inriktningar (Balzacq & Guzzini 2015, s.98). I denna studie kommer Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori tillämpas då dess fokus på språkets konstituerande roll passar för att besvara uppsatsens frågeställningarna.

Teoriavsnittet första del kommer ta avstamp i boken *Security a new Framework for analysis* av Barry Buzan, Ole Wæver och Jaap de Wilde som är ett framstående verk inom säkerhetsiseringsteorin. Vidare kommer tidigare forskning om säkerhetsisering inom en migrationspolitisk och svensk kontext presenteras.

2.1 Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori

Enligt Köpenhamnskolans handlar begreppet säkerhet om överlevnad. Ett problem anses vara en säkerhetsfråga om det utgör ett existentiellt hot mot ett visst objekt. Ett hot kännetecknas av att det behövs lösas akut och berättigar därför användandet av extraordinära åtgärder (Buzan et al 1998, s.21). Köpenhamnskolans diskuterar säkerhet utifrån fem sektorer: den politiska, ekologiska, sociala, ekonomiska och slutligen den militära (Emmers 2017, s.109). Skolan kan därför anses ha en bred syn på begreppet säkerhet, då det inte enbart innefattar den militära sektorn (Buzan et al 1998, s.2-7). Vad som utgör ett existentiellt hot inom de olika sektorerna skiljer sig åt vilket gör teorin något mer svårgreppbar (Buzan et al 1998, s.21). I avsnitt 2.2 kommer säkerhet ur en migrationspolitisk kontext diskuteras. Enligt Köpenhamnskolans räknas migration till den sociala sektorn.

Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori grundar sig på en socialkonstruktivistisk syn på säkerhet och menar att säkerhet är en konstruktion (Buzan et al 1998, s.204).

Socialkonstruktivism är en samhällsvetenskaplig inriktning som i korta drag innebär att verkligheten formas av sociala relationer och kollektivt handlande (Johnson u.å). En hotbild formas nödvändigtvis inte av det finns ett reellt existerande hot, utan skapas av en viss diskurs där problemet presenteras som en fara (Balzacq & Guzzini 2015, s.98-99). Ett hot är därför inte definitivt, vilket utmanar den traditionella synen på säkerhet som något objektivt (Buzan et al 1998, s.204). Centralt inom teorin är att språket har en formande roll (Léonard & Kaunert 2010 s.57). Genom att verbalt uttrycka något utförs en så kallad *talhandling* vilket kommer studeras närmare i denna uppsats (Buzan et al 1998, s.26).

Säkerhetsisering är en process där ett offentligt problem successivt framställs som ett säkerhetsproblem. Enligt Köpenhamnskolans teori kan alla offentliga problem placeras på ett spektrum som går från icke-politiserad, politiserad och slutligen till säkerhetsiserad (Buzan et al 1998, s.23). En *Icke-politiserad* fråga innebär att politiker inte agerar för att göra något åt saken och ämnet diskuteras inte offentligt som ett problem. En *politiserad* fråga betyder att ämnet är inom ramen för den politiska debatten och anses kräva politiska åtaganden. Frågan behandlas och diskuteras som ett problem. En *säkerhetsiserad* fråga är att betrakta som en mer extrem form av politiserad och innebär att problemet diskuteras ur ett säkerhetsperspektiv. (Buzan et al 1998, s.196). Precis som en fråga kan bli säkerhetsiserad kan den också bli avsäkerhetsiserad, vilket är den omvända processen (Buzan et al 1998, s.39).

Hur en fråga går från politiserad till fullständigt säkerhetsiserad kan i sin tur delas upp i två delar. Det första steget, ett så kallat *säkerhetsiseringssteg*, innebär att en aktör konstruerar ett säkerhetsproblem genom en talhandling. Aktören förmedlar genom sin diskurs att det finns ett säkerhetshotet som kräver extraordinära åtgärder för att lösas. Buzan med flera menar att frågan inte längre behandlas som ett ordinärt politiskt problem, utan placeras ovanför, vilket berättigar åtgärder utanför normen (Buzan et al 1998, s.25-27). Det andra steget innebär att det finns en publik som accepterar aktörens bild av säkerhetshotet. Acceptansen kan inte enbart ske av en person, utan det måste finnas en intersubjektiv syn på att faran existerar (Buzan et al 1998, s.30-31). Först när detta sker är frågan helt säkerhetsiserad (Buzan et al 1998, s.23-25). Sammanfattningsvis kan säkerhetsisering beskrivas som en språklig konstruktion av en gemensam föreställning av ett säkerhetsproblem (Buzan et al 1998, s.26).

Enligt Köpenhamnskolans teori finns tre centrala aktörer i säkerhetsiseringsprocessen. *Säkerhetsiseringsaktören* är den som konstruerar en hotbild genom en talhandling och följaktligen driver säkerhetsiseringen framåt. Hur hotbilden konstrueras speglar ofta aktörens egenintresse (Buzan et al 1998, s.36). Säkerhetsiseringsaktörer kan exempelvis vara politiker eller intresseorganisationer. *Referensobjektet* syftar till det som framställs som hotat och därför måste skyddas. Ett referensobjektet kan exempelvis utgöras av en stat och dess medborgare eller en kollektiv identitet som exempelvis etnicitet eller religion (Buzan et al 1998, s.36). *Funktionella aktören* syftar till en central aktör som påverkar säkerhetsiseringen utan att vara varken säkerhetsiseringsaktör eller referensobjekt. Detta kan exempelvis vara en organisation som har inflytande inom ett visst sakpolitiskt område (Buzan et al 1998, s.36). Vilka subjekt som fyller de tre rollerna varierar.

En kritik som riktas mot Köpenhamnskolans säkerhetsiseringsteori är publikens något otydliga roll som det slutgiltiga steget i säkerhetsiseringsprocessen. Léonard och Kaunert menar att det saknas en tydlig definition av vilka som utgör publiken samt vad det innebär att hotet är accepterat (Léonard & Kaunert 2010 s.58). I sin tur leder detta till svårigheter att avgränsa publiken samt att mäta en intersubjektiv acceptans.

2.2 Säkerhetisering av migration

Att migration talas om som ett problem är inget nytt fenomen. Enligt Huysman och Squire skedde ett skifte i Europa under slutet på 1900-talet då migration allt mer kom att betraktas som inte enbart ett problem utan också ett säkerhetsproblem, det vill säga ämnet gick från att vara politiserat till säkerhetiserat. Tiden präglades av murens fall och den ökade globaliseringen vilket placerade migration och gränskontroller än mer på den internationella politiska arenan (Huysman & Squire 2009, s.1). Under samma tidsperiod breddades synen på säkerhetsbegreppet genom bland annat Köpenhamnskolan definition.

När det kommer till säkerhetisering inom en migrationspolitisk kontext uppstår en fundering kring vad som utgör säkerhetshotet och referensobjektet. Traditionellt sett har säkerhetshotet utgjorts av migration och migranter. Köpenhamnskolan menar att migration vanligen konstrueras som en fara mot den samhälleliga säkerheten, vilket betyder att kollektiva identiteter hotas (Buzan et al 1998, s.121). Exempelvis kan en säkerhetisering av denna form innebära att migranter sägs utgöra ett hot mot en nations kultur och värderingar. I kontrast menar Huysman och Squire att en säkerhetisering inom migrationspolitiken också kan innebära att migranter utgör referensobjektet. En säkerhetisering innebär då att flyktingarnas trygghet står i fokus och exempelvis statens utvisningar konstrueras som ett hot (Huysman & Squire 2009, s.2-3). I denna uppsats undersöks *säkerhetisering av migration*, vilket betyder att migration utgör hotet och *inte* referensobjektet.

2.3 Säkerhetisering av migration ur en svensk kontext

I Elisabeth Abiris avhandling *The securitization of migration* undersöks huruvida migration behandlas som en säkerhetsfrågor i den offentliga diskursen i Sverige under 1990-talet. Syftet med att presenteras Abiris forskning är att förstå säkerhetisering av migration ur en svensk kontext. Fortsatt krävs en genomgång av tidigare forskning för att uppnå vetenskapsidealet om att arbeta kumulativt (Esaiasson 2017, s.23).

Abiri beskriver att migration börjades framställas som ett problem i den politiska diskursen under 1980-talet i Sverige. Under början av 1990-talet skedde ett skifte i språkbruket. Från att migration tidigare handlat om mänskliga rättigheter förflyttades det till att alltmer handla om säkerhetspolitik (Abiri 2000, s.1-2). Migrationspolitiken kom att bli gradvis säkerhetiserad (Abiri 2000, s.187-188). Genom att använda sig av diskursanalys som metod har Abiri identifierat fyra tillvägagångssätt för hur migration vanligen konstruerades som ett säkerhetshot under denna tidsperiod i Sverige (Abiri 2000, s.15). För att knyta an till

Köpenhamnskolan kan dessa tillvägagångssätt betraktas som talhandlingar med skilda utformningar som utförs av en säkerhetsiseringsaktör.

- Första relaterar till ett traditionellt säkerhetstänk. Detta syftar till en diskurs där migranter som grupp och individer betraktas som potentiella fiender mot nationen. Migranter associeras med exempelvis terrorism och spioneri, vilket gör de till ett säkerhetshot (Abiri 2000, s.190).
- Andra relaterar till att migrationsflöden skapar organisatoriska behov vilket i sin tur skapar ett nödläge. Militärens organisatoriska insatser anses behövas vid större migrationsflöden för att undvika en kris (Abiri 2000, s.191-192).
- Tredje syftar till transnationella processer som ett säkerhetshot. Migrationsflöden gör det svårt för staten att upprätthålla dess nationsgränser. Staten anses inte kunna klara migrationsflödet självständigt utan behöver hjälp från andra länder. Detta resulterar i ett suveränitets problem (Abiri 2000, s.192-193).
- Fjärde hänvisar till en diskurs där migration menas leda till konflikter på subnationell nivå, vilket skapar utmaningar för civilsamhället. Den så kallade "svenskheten" utmanas och kollektiva identiteter baserade på exempelvis etnicitet inom nationen ställs mot varandra. Konflikter på subnationell nivå kan exempelvis vara högerextremism och utmaningar som berör integration (Abiri 2000, s.193-196).

Utöver den beskrivande delen av språkbruk kring migration och säkerhet har Abiri också förklarande ambitioner. Enligt hennes resultat skedde säkerhetsiseringen av diskursen som en konsekvens av flyktingvågen från forna Jugoslavien under 90-talet. Författaren pekar också på att förändringen i diskursen berodde på en försvagad välfärdsstat samt en känsla av brist på kontroll efter kalla krigets slut vilket gjorde det viktigare att upprätthålla nationsgränser (Abiri 2000, s.2-6).

Som diskuterats tidigare kan ett säkerhetsiserat ämne också bli av-säkerhetsiserat. Därför är det inte givet att diskursen under 2018-2019 är säkerhetsiserad trots att Abiri menar att den var det under 1990-talets början. Den svenska politiken under den första delen av 90-talet och 2014-2015 har kontextuella likheter då båda perioderna präglades av större flyktingströmmar. Att istället undersöka säkerhetsisering tidsperioden *efter* en flyktingkris kan därför tyckas intressant, då detta utifrån min efterforskning gjorts i mindre utsträckning.

2.4 Teori applicering och operationalisering

I denna uppsats kommer publikens roll i säkerhetsiseringsprocessen inte att analyseras, istället ligger fokus på säkerhetsiseringsaktörerna och hur de pratar om migration i förhållande till säkerhet. Att definiera publiken samt mäta deras grad av acceptans hade inneburit metodologiska svårigheter vilket är anledningen till denna avgränsning. Detta innebär att säkerhetsiseringsteorin i dess helhet inte kommer att studeras. Istället är det ett eventuellt *säkerhetsiseringsteg* som eftersöks genom att studera Miljöpartiets och Socialdemokraternas diskurs (Buzan et al 1998, s.25).

Fortsättningsvis kommer inte den funktionella aktören att analyseras. Istället kommer fokus ligga på säkerhetsiseringsaktörerna och referensobjektet, då dessa anses vara mest relevanta ur en migrationspolitisk kontext. Säkerhetsiseringsaktörerna är Miljöpartiet de gröna och Socialdemokraterna. Vad som utgör referensobjektet återstår att se i resultat. Som nämnt kommer *säkerhetsisering av migration* att studeras, vilket innebär att migration och/eller migranter målas muntligt upp som ett hot.

Så hur kan ett säkerhetsiseringssteg identifieras på den operativa nivån? Köpenhamnskolan menar att säkerhetsisering kan användas direkt genom att undersöka diskursen (Buzan et al 1998, s.25). Även Abiri förespråkar en öppen relation till materialet. Enligt dem finns det en risk att indikatorer som bestäms på förhand hindra språket från att tala fritt (Abiri 2000, s.14). Vidare konstrueras säkerhet och hot på olika sätt inom skilda kontexter, vilket gör det svårt att ha standardiserade indikatorer (Rychnovska 2014, s.9).

Trots detta menar jag att operationella indikatorer är nödvändiga för att uppsatsen ska uppnå en god reliabilitet. Tydliga indikatorer är essentiellt för att alla riksdagsdebatter ska analyseras likvärdigt. Genom att använda mig av operationella indikatorer systematiseras tolkningsprocessen, vilket minskar risken för osystematiska fel (Esaiasson et al 2017, s. 64). Tydliga analytiska redskap är också viktigt för en transparent forskningsprocess där kravet på intersubjektivitet uppfylls (Esaiasson et al 2017, s.25). Genom att redogöra för mitt metodologiska tillvägagångssätt kan läsaren följa forskningsprocessen.

För att uppnå en god intern validitet är det viktigt att de operationella indikatorerna överensstämmer med uppsatsens teoretiska ramverk (Esaiasson et al 2017, s.58). Trots att Köpenhamnskolan och Abiri inte jobbar utefter standardiserade operationella indikatorer diskuterar de ingående hur en säkerhetsisering sker och hur detta kan observeras. Konstruktionen av de operationella indikatorer kommer därför utgå från deras arbete och vad som presenterats under teoridelen. Vidare är det viktigt att indikatorerna utformas efter en migrationspolitisk kontext.

Vart gränsen går mellan en politiserad och säkerhetsrad fråga är inte alltid självklart. Detta gör det än viktigare att utforma indikatorer. Enligt Köpenhamnskolans bedömning krävs det en betoning på säkerhet i diskursen och inte enbart emfas på ett politiskt problem.

Säkerhetsrad kännetecknas av att ett visst problemet presenteras som ett existentiellt hot. Detta problem kräver nödåtgärder vilket rättfärdigar åtgärder utanför de normala politiska ramarna (Buzan et al 1998, s.23-24). Denna koncisa beskrivning av vad en s kerhetsrad innebär kommer utgöra grunden för indikatorerna.

Indikatorerna som presenteras nedanför kommer delvis baseras på nyckelord såsom *säkerhet* och *hot*. Dock  r det inte tillräckligt att enbart studera enskilda ord, då dessa kraftfulla ord inte nödvändigt används öppet i debatten (Buzan et al 1998, s.27). För att diskursen ska tillåtas att tala fritt kommer även meningsbyggnader och budskap studeras. Vilket narrativ skapar debattören genom sina talhandlingar? Vilka latent och manifesta budskap förmedlas?

- *Indikator 1. Migration som ett säkerhetsproblem*

Konstruktionen av migration som ett säkerhetsproblem kan ske på ett öppet sätt genom att ord som *hot*, *osäkerhet*, *kaos*, *otrygghet*, *fara* och *risk* används om migration och migranter. Abiri tar upp ordet illegal som ett exempel på hur migranter kan framställas som en fara (Abiri 2000, s.26). En s kerhetsrad diskurs kan också ske på ett mer subtilt sätt genom att invandrare som grupp återkommande menas leda till *utmaningar* som påverkar referensobjektets trygghet negativt. Migranter beskrivs som en homogen grupp som återkommande betonas negativt. Referensobjektet anses inte klara problemen självständigt och migration beskrivs i termer av exempelvis *massor* eller *vågor*. Konstruktionen av migranter som ett hot kan också ske genom att invandrare misstänkliggörs och sammankopplas med kriminalitet.

- *Indikator 2. Ett akut problem som kräver extraordinära lösningar*

En s kerhetsrad migrationspolitisk diskurs kan identifieras genom att situationen anses vara ett nödläge som kräver åtgärder utöver det vanliga. Att situationen beskrivs som ett nödläge visar på att det finns en tidspress. Detta kan vara något svårt att m ta då alla politiska problem troligen kommer framställas som att de behöver lösas omgående. Istället eftersöks en diskurs där problem orsakat av migration anses leda till katastrofala konsekvenser om det inte l ses omedelbart. Med extraordinära åtgärder menas lösningar som g r utanför normen av hur politiska problem vanligtvis behandlas (Buzan et al 1998, s.29). Detta kan innebära åtgärdsförslag som drastiskt skulle förändra migrationspolitiken vid implementering. Ytterligare kan det innebära att förslag läggs fram utan att politiskt medling tagit plats eller

förundersökning gjorts. Viktigt att notera är att det är själva talhandlingen som analyseras, det vill säga om en person *säger* att man vill implementera ett förslag, inte om det faktiskt görs.

För att en säkerhetsiseringsaktör ska anses ha genomfört ett säkerhetsiseringssteg bör båda av de två presenterade punkterna återfinnas i diskursen (Buzan et al 1998, s.24). Avslutningsvis är jag medveten om att indikatorerna kan komma att överlappa varandra, det vill säga ett visst uttalande i debatten kan passa in under båda indikatorerna. Detta menar jag inte är något problem, utan kan snarare ses som ett än tydligare tecken på att det är ett säkerhetsiseringssteg.

2.5 Tes

Min tes är att Socialdemokraterna i högre utsträckning diskuterar migration som ett säkerhetsshot jämfört med Miljöpartiet. Denna tes baseras på att Socialdemokraterna har en striktare migrationspolitik vilket jag tror kommer reflekteras i hur partiet framställer migration som fenomen i sin diskurs. Med viss bakgrundsfakta om partierna kan denna tes anses något förutsägbar, men det är inte alls en självklarhet. Genom att arbeta metodologiskt menar jag att diskursen kan undersökas på ett vetenskapligt sätt. På så sätt kan förutfattade meningar om vad som förväntas hittas antingen styrkas eller dementeras.

3 Metod och material

Under denna rubrik kommer uppsatsens metodologiska övervägande presenteras. I slutet kommer motivering av material och avgränsningar att redovisas.

3.1 Diskursanalys som metod

“The way to study securitization is to study discourse and political constellations”
(Buzan et al 1998, s.25)

Utifrån uppsatsen teori och primärmaterial har jag valt att använda mig av diskursanalys som metod. I boken *Security a new framework for analysis* är forskarna tydliga med att diskursanalys som metod är lämpligt för att undersöka säkerhetisering (Buzan et al 1998, s.25). Även Abiri drar slutsatsen att metoden passar för en analys av säkerhetisering (Abiri 2000, s.14).

Diskursanalys som metod innebär ett visst sätt att närma sig materialet på snarare än *en* specifik metod. Betoningen på subjektivism och tolkningar gör det svårt att ge en färdig manual till hur diskursanalys som metod bör utföras (Burr 1995). Var gränsen går mellan en diskursanalys och kvalitativ innehållsanalys är inte alltid en hård dragen linje. Huvudsyftet med båda metoderna är ofta att tolka och förstå latenta såväl som manifesta språkliga budskap. Materialet analyseras ofta i sin helhet men också i dess enskilda delar. Diskursanalysen däremot lägger mer fokus på språket som en handling, vilket överensstämmer med säkerhetiseringsteorin och konceptet talhandling. Både säkerhetiseringsteorin och diskursanalys vilar på en socialkonstruktivistisk grund. Språket betraktas som en handling och maktmedel vilket gör att säkerhetiseringsteorin och diskursanalys som metod passar bra ihop (Bergström & Ekström 2018, s.255).

3.2 Begreppet diskurs

Så vad innebär begreppet diskurs? Diskurs har skilda betydelser beroende på vem du frågar (Bergström & Ekström 2018, s.254). En definition är att diskurs innebär ett bestämt sätt att tala om och förstå världen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s.7). Diskursen är inte att

betrakta som neutralt utan är konstituerat i en social kontext. Språkbruk ska därmed inte antas återge en given bild av verkligheten utan snarare ett subjektivt perspektiv av den (Bergström & Ekström 2018, s.255). Diskursen har också en konstituerande roll vilket innebär att människor formar verkligheten genom språkliga handlingar, vilket stämmer väl överens med Köpenhamnskolans syn på talhandling (Abiri 2000, s.14).

För att göra begreppet diskurs mindre abstrakt och användbart behövs en mer precis definition. I studien har jag valt att avgränsa diskurs till semiotiska praktiker och kommer därför analysera politikernas muntliga kommunikation i riksdagsdebatterna (Winter Jørgensen & Phillips 2000, s.67). Även det osagda kan komma att studeras om det anses relevant (Boréus & Seiler Brylla 2018, s.308). Detta är en viktig avgränsning då det innebär att exempelvis politiska beslut *inte* anses vara en del av diskursen. Inte heller kroppsspråk kommer studeras. I studien används ordet språkbruk med samma innebörd som diskurs.

3.2.1 Forskaren som ett subjekt inom diskursanalysen

Enligt diskursanalysen är forskningen och forskaren en del av en social process. Det är därför viktigt att kritiskt reflektera över min roll som forskare och hur detta påverkar resultaten (Abiri 2000, s.17). Avståndet mellan texten och uttolkare kan sägas vara liten i denna uppsats, då jag som forskare befinner mig nära den miljö som studeras och har en viss förståelse för problemet (Esaiasson et al 2017, s.226). På grund av detta är det viktigt att slutsaterna baseras på resultatet och inte på egna erfarenheter. Det är viktigt att arbeta på ett systematiskt och transparent sätt så att kravet på intersubjektivitet uppfylls (Teorell & Svensson 2007, s.54).

3.3 Metodologiskt tillvägagångssätt

För att dekonstruera mitt materialet på ett systematiskt sätt har jag valt att hämta inspiration från Carol Bacchis diskursanalytiska metod *What is the problem represented to be* (WPR). Syftet med WPR metoden är undersöka diskurser genom att ingående studera hur problem och maktrelationer konstrueras. Enligt Bacchi är problem inte självklara, utan behöver dekonstrueras för att begreppsliggöras (Bergström & Ekström 2018, s.271). Genom att ställa ett antal kritiska frågeställningar till materialet ramar huvudproblemet in för både forskaren och läsaren (Esaiasson et al 2017, s.217).

Likt Bacchi har jag valt att använda mig av kritiska frågeställningar som metodverktyg. Istället för att använda mig av hennes exakta frågeställningar har jag formulerat fyra egna frågeformuleringar som knyter an till de två operationella indikatorerna som presenterades i föregående kapitel.

- *Hur är problemet representerat?*

Syftet med den första frågan är att kartlägga vad partierna anser är de huvudsakliga problemen inom migrationspolitiken. Detta görs för att skapa en grundläggande kontextuell förståelse kring vad partierna uppfattar som problematiskt inom migrationspolitiken.

- *Representeras migration som säkerhetsproblem?*

Andra frågan svarar på den första operationella indikatorn

- *Representeras migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar?*

Tredje frågan svarar på den andra operationella indikatorn

- *Om migrations representeras som ett säkerhetsproblem, vad eller vem utgör referensobjekt?*

Fjärde frågan förtydligar vem som utsetts för säkerhetshotet av det representerade problemet

För att besvara dessa frågor under resultatdelen kommer jag läsa transkriberingarna av riksdagsdebatterna. Detta kommer göras noggrant flertal gånger med tidsintervall emellan för att undvika misstag. Resultaten kommer styrkas med citat för att ge läsaren en känsla för språkbruket.

3.4 Material och avgränsningar

Uppsatsens primärmaterial utgörs av riksdagsdebatter. Detta material lämpar sig för en diskursanalys då säkerhetiseringsaktörens språkbruket inte har filterats genom en utomstående aktörs tolkningar. Debatterna hämtas från riksdagens *Webb-tv*. En svaghet med riksdagsdebatter är att riksdagsledamotens egna språkbruk snarare än partiets kan komma till uttryck i debatterna. Riksdagsledamotens uppgift är att representera partiet, men det kan bli problematiskt om riksdagsledamoten uttrycker sig på ett avvikande sätt från övriga partirepresentanter. Dock finns det en variation av personer som debatterar för vardera parti vilket genererar en mer representativ bild. Därför bör detta inte bli ett problem men är ändå något som hålls i åtanke.

Som diskuterades i början av uppsatsen är Miljöpartiet och Socialdemokraterna valda utifrån ett intresse för den rödgröna regeringen. Att identifiera diskurs skillnader eller likheter inom den rödgröna regeringen kan anses vara av samhälleligt intresse då det bidrar till en ökad förståelse för Sveriges högsta verkställande makt. Uppsatsens komparativa utformning gör att partierna kan användas som jämförelsepunkter till varandra. Därmed kommer det va möjligt att besvara om ett partis diskurs är mer eller mindre säkerhetiserad i förhållande till det andra

(Esaiasson et al 2017, s.135). För framtida forskning hade det varit intressant att studera fler partier, men på grund av tidsbegränsning har en avgränsning gjorts.

Tidsperioden som avses att studeras är 2018-2019. Detta val grundar sig på ett intresse för hur partiernas språk kring migration sett ut efter flyktingkrisen 2015 och de striktare migrationslagarna som implementeras 2016. Anledningen till att 2020 och 2021 inte valdes är på grund av Coronakrisen som kan antas påverka utrymmet migrationsfrågor får. Vidare är 2018 ett riksdagsval år medans 2019 inte är det. Detta är ett medvetet val för att skapa en variation och därmed ett så representativt urval som möjligt (Öhrvall 2014).

Fokuset på migration i denna uppsats hänvisar till gränsöverskridande migration. Enligt regeringen innefattar migrationspolitiken frågor som berör flykting- och invandringspolitik, återvandring och svenskt medborgarskap (Regeringen u.å). Denna precisering kommer användas genom uppsatsen. Ämnet migration har valts på grund av att det är ett politiserat politikområde som skapat spänningar inom regeringen. Migrationspolitiken har genomgått stora policyförändringar sedan den så kallade flyktingkrisen vilket gör det än mer intressant att undersöka.

3.4.1 Urvalsprocess av riksdagsdebatter

Riksdagsdebatterna har noggrant sorterats ut efter följande urvalsram:

- *I debatten deltar debattörer från både Miljöpartiet de gröna och Socialdemokraterna.* Detta görs för att materialet från bägge partierna ska vara likvärdigt och jämförbart.
- *Debatten har skett någon gång under tidsperioden: från 2018-01-01 till 2019-12-31*
- *Huvudtemat för debatten är migration.* För att avgöra om det huvudsakliga temat i debatten är migration har debatternas titlar granskats. Ord som migration, invandring, asyl, nyanländ, flykting, uppehållstillstånd, medborgare och återvandring har då eftersökts. Debatterna har sedan granskats för att undersöka om migration enligt den angivna definitionen är det primära ämnet. Då sorteringen görs manuellt har detta gjorts noggrant med en kontroll i efterhand för att undvika fel.

Vid en noggrann genomgång kunde totalt åtta debatter identifieras inom urvalsramen, fem stycken från 2018 och tre från 2019. Utifrån detta har jag valt att göra en totalundersökning. Genom att inkludera alla relevanta analysenheter ökar möjligheterna för att kunna identifiera generaliserbara resultat som säger något allmängiltigt om partiernas språkbruk inom migrationspolitiken under den givna tidsperioden (Esaiasson et al 2017, s.171). Under arbetets gång var jag även öppen för att utöka tidsramen till att inkludera året 2017. Dock

ansåg jag att det identifierade materialet inom tidsramen var tillräcklig och därför behövdes detta inte göras. Mer detaljerad information om debatterna och debattörerna finns i uppsatsens appendix.

4 Resultat och analys

I denna del kommer de fyra frågorna som presenterades under metoddelen att besvaras utifrån respektive partis anföranden i riksdagsdebatterna. Störst vikt kommer läggas på fråga två och tre som knyter an till de operationella indikatorerna.

4.1 Miljöpartiet

4.1.1 Hur är problemet representerat?

Miljöpartiet lyfter återkommande att flera av de migrationspolitiska åtgärderna som implementerades 2016 är problematiska och vill att de ska upphöra när den tillfälliga lagen löpt ut. Partiet vill istället se en mer human flyktingpolitik och betonar att asylrätten och mänskliga rättigheter ska upprätthållas, vilket nämns i sex av debatter. I debatt 1, 2, 3, 4 och 6 kritiserar partiet lagstiftningen kring familjeåterförening som de anser är för restriktiv.

“Miljöpartiet vill arbeta för humanism när den tillfälliga migrationslagstiftningen upphör. Vi vill ge familjer rätt och möjlighet att återförenas och säkra de grunder för uppehållstillstånd som gör det möjligt för den som är svårt sjuk eller särskilt utsatt att få stanna.” (Ferm 2018, debatt nr.3)

Ledamoten Maria Ferm fokuserar i debatt nummer 1 och 2 på utvisningarna till Afghanistan som hon anser är problematiskt. Efter att gymnasielagen implementerades i juli 2018, som Miljöpartiet arbetat för att rösta igenom, nämns dock inte afghanska flyktingars situation något mer.

Vidare menar partiet att alla kommuner bör ta ett ansvar för flyktingmottagandet, vilket diskuteras i bland annat debatt nummer 7. I debatt nummer 1 och 8 lyfts främlingsfientlighet och rasism fram som ett stort problem och Miljöpartiet kritiserar även andra partier för att konstruera migranter som något negativt. Diskriminering av nyanlända i samhället och hatbrott menas vara ett problem. Miljöpartiet betonar också segregationen och nyanländas etablering som en utmaning. Speciellt kvinnors möjligheter att lära sig svenska och etablera sig på arbetsmarknaden diskuteras i sista debatten.

“Sverige ska vara ett medmänskligt land där människor lever tillsammans och inte i parallella verkligheter. Men för att nyanlända ska kunna etablera sig på ett bra vis måste vi satsa på integration.” (Ali-Elmi, debatt nr.8)

Ytterligare utmaningar som nämns i debatt 1, 2, 4, 6 är långa handläggningstider hos Migrationsverket, även nedskärningar i Migrationsverkets budget kritiserar i debatt nummer 6. I debatt 1, 2 och 6 lyfts metoder för åldersbedömning fram som problematiska, även fast metoderna blivit bättre enligt partiet.

4.1.2 Representeras migration som ett säkerhetsproblem?

Vid de tillfällen som säkerhet nämns är det främst i förhållande till migranternas egna säkerhet. De asylsökande utgör inte säkerhetshotet utan är istället referensobjektet. Utvisningar till Afghanistan, som beskrivs som ett av världens farligaste länder av Ferm i de två första debatterna, utgör ett existentiellt hot för de asylsökande. I debatt nummer 2 menar Ferm att eventuellt hot av utvisning kan leda till att ett skuggsamhälle växer fram, vilket placerar de asylsökande i en utsatt position. Nyanländas säkerhet anses också påverkas negativt av en ökad rasism och främlingsfientlighet i samhället. Segregation benämns som en säkerhetsfråga då det anses skapa ett fragmenterat samhälle, vilket främst orsakats av brist på politiska insatser snarare än migrationsströmmarna. Som presenterats under teoridelen eftersöks en diskurs där migranterna själva utgör hotet, vilket gör att detta *inte* är att betrakta som en säkerhetsfråga trots att brist på säkerhet är i fokus. Genom att skapa ett narrativ av migranter som den utsatta gruppen dementeras delvis bilden av migranter som ett potentiellt hot.

Vidare finns det, inte helt oväntat, kritik mot oppositionens migrationspolitik. Det tydligaste exemplet som möjligen kan kopplas till säkerhet är i debatt nummer 4 där nedskärning i Migrationsverkets budget menas leda till “fullständig oordning och oreda” i Sveriges kommuner. Detta skulle påverka medborgare såväl som nyanlända negativt och innebära kostnader för staten. Huruvida ett säkerhetshot konstrueras genom retoriken “oordning och oreda” är något av en tolkningsfråga. Formuleringen kan tyckas tämligen okontroversiell och det hör till normen att kritisera sina politiska motståndare. I debatt inläggets helhet byggs inte ett narrativ av ett säkerhetshot upp. Vidare är det samma problem här som i det föregående stycket; det är inte migranterna själva som utgör faran utan som påverkas negativt. Därmed kan denna retorik inte anses stämma in på indikatorn.

Frågan är då om det går att finna ett språkbruk där istället migration eller migranterna utgör hotet? I debatt 1, efter påtryckning från oppositionen, nämns att vandels- och säkerhetsprövningar naturligtvis ska göras på asylsökande. Detta kan betraktas som ett exempel där migranter associeras med brott, vilket har en koppling till indikatorn. Efter noggrann genomläsning är detta enda gången som migranter eller migration möjligen utmålas

som ett säkerhetshot i enlighet med den operationella indikatorn. Detta uttalande kan därför anses avvikande, även om det inte är oväsentligt.

Utifrån debatterna går det att uttyda en diskurs hos Miljöpartiet där migration diskuteras ur ett säkerhetsperspektiv, men faran är då riktad mot migranterna. Invandrare, varken som individer eller grupp, konstrueras genomgående som ett säkerhetshot i Miljöpartiets diskurs. Partiet kritiserar vid flera tillfällen sina politiska motståndare för att misstänkliggöra migranter genom sitt språkbruk. Utifrån materialet kan det konstateras att deras diskurs inte stämmer in på den första indikatorn.

“Människor på flykt ska bemötas med respekt, inte med misstänksamhet. Mänskliga rättigheter måste försvaras.” (Ferm 2018, debatt nr.4)

4.1.3 Representeras migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar?

Partiet beskriver den migrationspolitiska situationen 2015-2016 med ord som “turbulent” och “kritiskt läge” i debatt 1 respektive 3. Händelserna under denna tidsperiod målas tydligt upp som en kris. Det är dels den politiska situationen och implementeringen av de striktare migrationslagarna som beskrivs som turbulenta men också storleken på migrationsflödet. Det dåvarande politiska läget beskrivs som något utöver det vanliga.

“De senaste åren har varit turbulenta. Långa handläggningstider, stora politiska omsvängningar och ett stort antal asylsökande har påverkat Migrationsverkets arbete och migrationspolitiken.” (Ferm 2018, debatt nr.1)

Det problem som benämns som akut vid debatternas tidpunkt är att stoppa utvisningarna till Afghanistan, vilket tas upp i de två första debatterna. I citat nedanför finns en tydlig betoning på att något måste ske nu annars blir konsekvenserna stora. Däremot stämmer detta exempel inte in på indikatorn, då det inte är migranterna som skapar det akuta problemet utan drabbas istället av det.

“Nu kämpar vi mot klockan. Vi måste hinna behandla propositionen innan riksdagen tar sommaruppehåll. Beslutet om denna lag och om de tusentals ungdomarnas framtid kommer att vara något av det sista vi gör, och vi måste hinna med det.” (Ferm 2018, debatt nr.1)

I övrigt beskrivs 2018-2019 som en lugnare period inom svensk migrationspolitik jämfört med 2015-2016. Visserligen finns det en viss betoning på tid och att problem behöver lösas omgående, men utmaningarna beskrivs inte som akuta. Det finns inget genomgående narrativ

av att samhället skulle kollapsa om något inte görs omgående. Miljöpartiet trycker också på att åtgärder redan tagits, exempelvis gymnasielagen som implementerades 2018.

Huruvida migration betraktas som ett akut problem eller inte kan också undersökas utefter vad som *inte* sägs. Ett exempel på detta är i debatt nummer 5 som behandlar politikområdena jämställdhet och nyanlända invandrares etablering. I debatten tas inte migration eller invandring upp en enda gång av en Miljöpartiets riksdagsrepresentanter. Medan övriga partier diskuterar invandring *och* jämställdhet fokuserar Miljöpartiet enbart på det sistnämnda. Detta kan ses som ett tecken på att migration inte är högst upp på partiets dagordning. Dock menar jag att det skulle behövas ett större material underlag för att ge än större tyngd åt detta argument.

Utifrån debatterna går det att konkludera att Miljöpartiet inte betraktar migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar i enlighet med indikatorn. Förvisso betonas migrationspolitiken som ett viktigt politikområde för partiet, men situationen beskrivs inte som akut och inga radikala förändringar i enlighet med indikatorn föreslås.

4.1.4 Om migration representeras som ett säkerhetsproblem, vad eller vem utgör referensobjekt?

Som presenterats är det främst de asylsökandes säkerhet som diskuteras, vilket enligt indikatorerna inte är att betraktas som en säkerhetsisering. Enda gången då migranter benämns som ett hot, vid tillfället då vandels-och säkerhetsprövningar nämns, finns det inte ett uttalet referensobjekt men det kan antas vara Sveriges medborgare. Att migranter återkommande målas upp som gruppen i fara är däremot mer talande för partiets diskurs och blir en motsättning till att migranter ses som ett hot.

4.2 Socialdemokraterna

4.2.1 Hur är problemet representerat?

I en majoritet av riksdagsdebatterna benämns flyktingsituationen 2015 som problematisk. Mängden asylansökningar under denna tidsperiod anses ha skapat utmaningar som är så pass omfattande att de påverka migrationspolitiken även 2018-2019, vilket nämns i bland annat debatt 2. Socialdemokraterna menar genomgående att invandringen ska vara fortsatt reglerad för att vara hållbar. Samtidigt betonar partiet i debatt 1, 2, 4 och 6 att det är viktigt att värna om asylrätten.

Flyktingsituationen 2015 har lett till långa handläggningstider. Lundh Sammeli säger i debatt 2 att detta är problematiskt då de som var minderåriga när ansökan gjordes inte är det längre och därmed riskerar utvisning. Vidare har flyktingsituationen lett till att vissa kommuner blivit för tungt belastade vilket i sin tur har ökat segregationen. Detta problem diskuteras bland annat i debatt nummer 5 där Köse menar att det krävs en mer långsiktig politik med snabbare insatser och större samverkan inom och mellan kommuner för att motverka segregationen.

“De åtgärder som vidtogs med anledning av den mycket ansträngda situation som uppstod 2015 var nödvändiga. Även om situationen nu har blivit bättre kan vi konstatera att det alltså finns utmaningar att hantera för samhället, till exempel vad gäller nyanländas etablering.” (Carina Ohlsson 2019, debatt nr.6)

En utmaning som tas upp av debattörerna i debatt nummer 1, 2, 3, 4 och 6 är att medlemsstaterna i Europeiska Unionen måste samarbeta inom migrationspolitiken. Detta anses viktigt för att fördela flyktingmottagandet mellan länderna samt för att skapa säkra vägar för migranter till Europa.

“Sverige har tagit ett stort ansvar i den globala flyktingsituationen. Det ska vi fortsätta att göra, men fler länder måste göra mer.” (Carina Ohlsson, debatt nr.1)

Vidare i debatt nummer 1, 3, 5 och 8 betonas flera svårigheter som berör arbetsmarknaden exempelvis lönedumpning, utnyttjande av migranter och ineffektiv etablering av nyanlända beskrivs som utmaningar. Tegnér säger i debatt nummer 1 att “det måste vara ordning och reda på den svenska arbetsmarknaden”.

Ytterligare problem är att utvisningen av de som fått avslag på sin asylansökan måste bli mer rättssäker och effektiv, vilket diskuteras bland annat i debatt nummer 6. I debatt nummer 3 riktas Larssons huvudsakliga kritik mot en ökad främlingsfientlig politik som han menar hindrar integrationen. Avslutningsvis sägs brister på resurser till Migrationsverket skapa problem, vilket nämns i debatt 7.

4.2.2 Representeras migration som ett säkerhetsproblem?

Socialdemokraterna beskriver ofta migration i grunden som något positivt, men partiet nämner problem som har en tydlig koppling till traditionella säkerhetsproblem. I debatt 1 säger Tegnér att fusk och organiserad brottslighet inom arbetsmarknaden måste stoppas. Fortsatt säger Ohlsson i debatt 1 och 6 att tvång från Polismyndigheten kan behöva användas om asylsökande som fått avslag på sin ansökan inte lämnar landet frivilligt. Ytterligare uttrycker Ohlsson i debatt 6 att nyanlända som begått brott ska i högre grad utvisas. Dessa tre

exempel från debatterna pekar på att migration delvis representeras som ett säkerhetsproblem. Migranter är inte referensobjekt utan utgör istället ett säkerhetshot. Migration sägs inte alltid rakt ut utgöra en fara, men genom att associera flyktingar med brott görs detta indirekt.

“Ett återvändande ska i första hand ske självmant. Det måste dock också finnas möjlighet att som en sista utväg verkställa ett avlägsnandebeslut med tvång.” (Carina Ohlsson, debatt nr.1)

I kontrast säger partiet att de motsätter sig en retorik där migranter kopplas samman med brottslighet. Detta görs bland annat genom att Larsson i debatt 7 kritiserar Sverigedemokraternas språkbruk där han menar att det är fel att associera utlandsfödda med kriminalitet. Trots att Socialdemokraterna säger sig vara emot denna konstruktion kan det argumenteras att de själva delvis bidrar till narrativet av migration som ett hot genom att diskutera traditionella säkerhetsfrågor under migrationsdebatter.

“Fru talman! När jag talar om majoriteter, seriösa förslag och stabilitet över tid räknar jag inte riktigt in Sverigedemokraterna i detta. Varför gör jag inte det? Jo, därför att Sverigedemokraterna gång efter annan står i denna kammare och beskriver dem som kommer till vårt land för att söka skydd som kriminella eller potentiellt kriminella.”

(Rikard Larsson, debatt nr.7)

Dock poängterar Socialdemokraterna vid flera tillfällen att också migranternas trygghet är utsatt. Socialdemokraterna menar att migranter som grupp generellt sett befinner sig i en utsatt situation, debatt 2. Migranter görs därför delvis till ett referensobjekt. Exempelvis tar Socialdemokraterna upp flyktingsmuggling som ett problem i debatt 6. Partiet vill även jobba för att motverka att ett eventuellt skuggsamhälle växer fram, vilket skulle drabba både medborgare och nyanländas säkerhet negativt vilket bland annat sägs i debatt nummer 6.

Att asylinvandringen innebär utmaningar för Sverige är tydligt, även om det inte alltid beskrivs som ett säkerhetsproblem. Situationen 2015 beskrivs exempelvis med ordet “exceptionell” i debatt 2. Partiet betonar återkommande *mängden* asylansökningar som ett problem. Sverige anses inte kunna klara större migrationsflöden självständigt utan behöver hjälp från andra länder i Europeiska Unionen. Att Sverige inte skulle klara av en större mängd invandring självständigt kan utifrån uppsatsen teoretiska ramverk betraktas som ett existentiellt hot mot statens suveränitet. Detta är inget som sägs rakt ut från partiet, men kan ändå menas stämma in på indikatorn.

En fras som återkommer är att det måste råda “ordning och reda” inom migrationspolitiken. Det finns en genomgående dualism i Socialdemokraternas retorik som är talande- dels ska asylrätten upprätthållas men det ska också råda ordning och reda inom migrationspolitiken. Migrationen är i grunden något positivt, men invandringen måste vara reglerad. Partiet säger

inte rakt ut att migration är ett hot, men gör det indirekt genom att påpeka eventuella negativa säkerhets följder av migration. Migranter som individer däremot målas ej upp som en fara, ut det är snarare en större mängd invandring som anses svårt att hantera självständigt.

“Det är möjligt att ha två tankar i huvudet samtidigt. Det är bra med arbetskraftsinvandring, men vi tänker aldrig acceptera att organiserad brottslighet existerar på vår arbetsmarknad, något som till exempel Ekobrottsmyndigheten dock har påpekat är fallet.” (Mathias Tegnér, debatt nr.1)

4.2.3 Representeras migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar?

Socialdemokraterna beskriver som nämnt migrations läget 2015 som akut. De extraordinära åtgärderna som implementeras 2016 beskrivs som tuffa men nödvändiga. Däremot beskrivs migrationen vid debatternas tidpunkt inte som ett nödläge eller att ytterligare extraordinära åtgärder ska tas i enlighet med indikatorn. Istället trycker partiet på att den reglerade invandringen ska upprätthållas och att beslut ska tas efter behov. Asylsystemet beskrivs som bättre rustat för framtiden. Partiet betonar i bland annat debatt 1 att de redan jobbar med att stoppa organiserad brottslighet genom att öka polisens resurser och investera pengar för att minska segregationen.

“De åtgärder som vidtogs med anledning av den mycket ansträngda situation som uppstod 2015 var nödvändiga. Även om situationen nu har blivit bättre kan vi konstatera att det alltså finns utmaningar att hantera för samhället, till exempel vad gäller nyanländas etablering.” (Carina Ohlsson debatt nr.6)

Nuvarande problematik som berör migrationsfrågor lyfts ändå fram och utmaningarna anses vara flera. Segregation och nyanländas etablering menas vara prioriterade frågor. Däremot finns det ingen antydning till direkt katastrofala följder om inget omfattande görs omgående. Inte heller läggs några extraordinära lösningar fram som förslag i enlighet med indikatorn.

“Det finns - för att använda statsminister Stefan Löfvens ord - ingen quick fix för att minska segregationen, utan detta är ett arbete som måste göras grundligt för att komma åt allt som bidrar till ökade klyftor i vårt samhälle.” (Serkan Köse debatt nr.5)

4.2.4 Om migration representeras som ett säkerhetsproblem, vad eller vem utgör referensobjekt?

Att flyktingar befinner sig i en utsatt situation är återkommande. Men säkerhetsproblemen orsakade av migration som fenomen påverkar inte enbart nyanländas trygghet utan också svenska medborgares. Exempelvis segregationen som skapats av migrationen påverkar både svenska medborgares och nyanländas trygghet. Kommuner blir tungt belastade av mängden asylsökande, vilket drabbar befolkningen. Ytterligare går det till viss del att argumentera att också Sveriges suveränitet är ett referensobjekt, då migrationen inte anses kunna hanteras självständigt. Det finns därför inte ett entydigt referensobjekt i Socialdemokraternas retorik.

5 Jämförande analys

I denna del kommer resultaten som presenterades i föregående avsnitt att jämföras och analyseras. Analysen kommer fokusera på fråga två och tre då dessa knyter an till de operationella indikatorerna som formulerats utifrån säkerhetsiseringsteorin. Även Abris fyra tillvägagångssätt som presenterades under teoridelen kommer diskuteras för att kartlägga *hur* en eventuell säkerhetsisering sker. Först i slutsatsen kommer uppsatsens frågeställningarna att besvaras mer koncist.

5.1 Hur är problemet representerat?

Flera av problemställningarna som har presenterats delas av både Miljöpartiet och Socialdemokraterna. Båda partierna lyfter fram problem med segregation, främlingsfientlighet, långa handläggningstider och nedskärningar i Migrationsverkets budget. Aktörerna poängterar återkommande att migranternas trygghet är utsatt, även om Miljöpartiet gör det i större utsträckning. Att asylrätten ska upprätthållas är viktigt för båda partierna.

Vissa av problemen som diskuteras skiljer sig däremot åt. Miljöpartiet lägger större fokus på en specifik grupp av migranter, nämligen ensamkommande afghanska flyktingar. Detta är väntat då det varit en viktig fråga för Miljöpartiet att stoppa utvisningarna till landet. Denna betoning saknas hos Socialdemokraterna.

Fortsättningsvis diskuterar Miljöpartiet återkommande att de tillfälliga lagarna som implementerades 2016 är problematiska och betonar att de är just tillfälliga. I kontrast menar Socialdemokraterna att den reglerade invandringen ska upprätthållas. Denna retorik speglar väl konflikten som finns mellan de två partierna, där Socialdemokraterna står för en mer restriktiv migrationspolitik och Miljöpartiet för en mer generös. Ytterligare skillnad är att Socialdemokraterna diskuterar utvisningar av de som fått avslag på sin asylansökan och menar att processen måste bli mer effektiv. Detta diskuteras inte av Miljöpartiet, vilket kan anses vara i linje med deras mer generösa flyktingpolitik. Att diskutera utvisningar skulle stå i kontrast till den humana migrationspolitik som partiet menar att de står för.

5.2 Representeras migration som ett säkerhetsproblem?

Från resultatdelen finns både likheter och skillnader i partiernas retorik ur ett säkerhetsperspektiv. En likhet är att ingen representant från respektive parti säger rakt ut att migranter som grupp eller individer utgör ett existentiellt hot. Istället betonar partierna migranternas utsatta position i samhället. Miljöpartiet såväl som Socialdemokraterna menar att gruppens trygghet är hotad. Vidare likhet är att båda parterna motsätter sig en säkerhetsiserad retorik. Aktörerna kritiserar Sverigedemokraternas språkbruk då de menar att partiet associerar invandrare med kriminalitet på ett öppet sätt. Att båda parterna framställer migranter som en utsatt grupp samt att de motsätter sig en säkerhetsiserad retorik dementerar delvis att partierna skulle konstruera migration som ett hot.

Båda partierna tar upp att rasism, utanförskap och främlingsfientlighet skapar säkerhetsproblem för framförallt nyanlända men också svenska medborgare. Även segregation skapar sprickor i samhället. Detta är exempel på subnationella konflikter inom migrationspolitiken, vilket kan kopplas till Abiris fjärde säkerhetsiserings tillvägagångssätt. Däremot är det än en gång inte migranterna själva som utgör hotet, vilket gör att det inte är ett säkerhetsiseringssteg enligt uppsatsens definition.

Utifrån resultatet förmedlar Miljöpartiet jämförelsevis en mer enhetlig bild av migration och migranter framställs genomgående som ett referensobjekt. Socialdemokraterna å andra sidan ger en mer spridd bild av gruppen, där migration inte enbart är positivt utan skapar också utmaningar. Vissa av dessa problem är säkerhetsproblem. Trots att ledamöterna från Socialdemokraterna kritiserar en säkerhetsiserad retorik diskuterar de migration ur ett säkerhetsperspektiv. Denna retorik stämmer in på Abiris första säkerhetsiserings tillvägagångssätt där hon menar att migranter görs till potentiella fiender genom att associera gruppen med kriminalitet. Det finns också en tydlig markering att Sverige inte klarar av en större mängd asylansökningar, vilket inte finns hos Miljöpartiet. Socialdemokraterna betonar att det främst är en större mängd invandring som skapar säkerhetsproblem och inte enskilda individer. Däremot kan det argumenteras att denna retorik även bidrar till att framställa enskilda migranter som en fara.

Något som Socialdemokraterna frekvent betonar är att Sverige inte klarar av migrationsflödet utan andra länders stöd. Socialdemokraterna tar upp att EU länderna måste hjälpas åt med flyktingmottagandet i fem utav debatter medan Miljöpartiet enbart tar upp det en gång. Även om det inte sägs rakt ut finns det en antydning till kris om inte stater samarbetar inom migrationspolitiken. Denna form av retorik kan knytas ihop med Abiris tredje tillvägagångssätt och resonemang om suveränitetsproblem. Om Sverige är beroende av stöd från andra länder i tider av kris orsakade av flyktingströmmar kan det ses som ett hot mot

landets suveränitet och autonomi gentemot andra länder. Samarbetet med andra länder kan argumenteras skapa ett beroende som hamnar i konflikt med Sveriges självständighet.

Sammanfattningsvis kan det konkluderas att Socialdemokraternas retorik stämmer in på den första indikatorn då de inom ramen för migrationsdebatten diskuterar säkerhet och brottslighet. Partiet signalerar till väljarna genom denna retorik att migration kan innebära säkerhetsrisker även om det inte sägs rakt ut. Däremot stämmer Miljöpartiets diskurs inte in på indikatorn.

5.3 Representeras migration som ett akut problem som kräver extraordinära lösningar?

Miljöpartiet och Socialdemokraterna har gemensamt att de båda talar om tiden 2014-2015 som en tid av kris, ett nödläge. Om denna uppsats fokuserat på perioden kring flyktingkrisen hade bägge partiernas diskurs möjligen stämt in på den andra indikatorn. Istället är både Miljöpartiet och Socialdemokraterna måna om att poängtera vad som redan gjorts. Bägge partier menar att flera av de utmaningarna som den dåvarande flyktingsituation skapade har lösts genom kraftfulla beslut. Den akuta krisen är hanterad. Denna retorik kan argumenteras vara strategiskt smart för att poängtera vad regeringen redan gjort som ett sätt att visa sig handlingskraftiga.

Jämförelsevis beskriver både Miljöpartiet och Socialdemokraterna 2018 och 2019 som lugnare år. Visserligen poängteras problem, men partierna talar inte om några radikala förslag, exempelvis likt de som implementerades 2016. Enda gången som någon av partierna tydligt beskriver läget som akut är när Miljöpartiet diskuterar utvisningarna till Afghanistan. Problemet har en tydlig tidspress till sig. Som nämnts är det däremot inte migranterna som utgör referensobjekt, vilket gör att diskursen inte stämmer in på indikatorn.

Sammanfattningsvis kan det konstateras att ingen av de två partiernas diskurs stämmer in på indikator nummer två.

5.4 Om migration representeras som ett säkerhetsproblem, vad eller vem utgör referensobjekt?

Att avgöra vad eller vem som utgör referensobjekten har inte varit helt lätt då det inte alltid sägs rakt ut vad som är hotat. Både Miljöpartiet och Socialdemokraterna betonar genomgående att migranter är en utsatt grupp vars trygghet är i fara, dessa är därför

referensobjekt. Vidare kan Sveriges medborgare anses drabbas av vissa migrationspolitiska problem, men detta är svårare att utkristallisera. I Socialdemokraternas retorik kan Sveriges självständighet i viss mån anses vara ett referensobjekt då landet är beroende av stöd från andra för att klara flyktingströmmarna.

6 Slutsatser

Kan säkerhetsisering av migration identifieras i Miljöpartiet de grönas och Socialdemokraternas diskurser i riksdagsdebatter under perioden 2018-2019?

Utifrån de operationella indikatorerna och materialet som använts kan partiernas diskurser inte anses *fullständigt* säkerhetsiserade. Däremot har indikatorerna varit hjälpsamma för att identifiera skillnader i hur migranter framställs muntligt. Utifrån materialet kan det konstateras att Socialdemokraterna har en större tendens till säkerhetsisering än Miljöpartiet. Socialdemokraternas diskurs stämmer in på den första indikatorn medan ingen av partiernas retorik stämmer in på andra. Att Socialdemokraternas diskurs överensstämmer med den första indikatorn beror främst på att säkerhetsfrågor, exempelvis brottslighet, diskuteras inom ramen för migrationspolitiken. Även att Sverige inte anses kunna klara migrationen självständigt kan bli en fara för landets suveränitet, men denna koppling är inte lika tydlig.

För läsaren kanske detta inte kommer som en stor förvåning, då Socialdemokraterna står för en mer restriktiv migrationspolitik jämfört med Miljöpartiet. Dock betyder det inte att denna upptäckt är betydelselös. Genom att metodologisk undersöka diskurserna har detta kunnat styrkas. Denna upptäckt kan också anses relevant för att visa på att Socialdemokraterna delvis bidrar till narrativet av migration som ett hot, trots att de själva skulle motsätta sig detta.

Vilka likheter och skillnader finns det i Miljöpartiet de grönas och Socialdemokraternas migrationspolitiska diskurser ur ett säkerhetsiseringsperspektiv?

Partierna delar vissa likheter när det kommer till hur migranter porträtteras ur ett säkerhetsperspektiv. Den kanske största likheten är att migranter anses vara ett referensobjekt var trygghet är hotad. Bägge partierna menar att migration inte bör associeras med kriminalitet och otrygghet.

En betydelsefull skillnad mellan partiernas diskurser utifrån säkerhetsiseringsteorin är att Socialdemokraterna placerar migration inom ramen för säkerhetsfrågor. Mer resurser till polisen, bekämpning av organiserad brottslighet och att utvisningar kan behöva ske med hjälp av tvång är exempel på hur migranter associeras med våld och kriminalitet. En till skillnad är betoning på behov av stöd från länder i mottagandet av migranter.

Vidare är Socialdemokraterna mer måna om att konstruera en mer mångsidig bild av migrationen jämfört med Miljöpartiet. Migranter skapar delvis utmaningar samtidigt som de också är en utsatt grupp. Det kan spekuleras i huruvida detta är en partistrategi för Socialdemokraterna för att locka stora väljargrupper. Miljöpartiet å andra sidan som har en mindre väljarbas kanske vinner på att förmedla en mer enhetlig och positiv bild av migration. Detta hade kunnat utforskas vidare i framtida forskning där orsaker till partiernas diskurser är i fokus.

Avslutningsvis har säkerhetsiseringsteorin visat sig vara ett användbart analysverktyg för att urskilja skillnader i Miljöpartiet och Socialdemokraternas diskurser. Även fast partierna, utefter detta material, inte kan anses ha en utpräglad säkerhetsiserad diskurs finns det ändå en skillnad i hur partierna uttrycker sig. För att göra indikatorerna ännu mer användbara för framtiden hade det varit bra att precisera den andra indikatorn ytterligare med fler exempel på vad som eftersöks.

7 Framtida forskning

För framtida forskning hade det varit intressant att undersöka hur partierna uttrycker sig gemensamt i regeringsställning och jämföra med hur de uttrycker sig individuellt. Detta hade bidragit till en ökad förståelse för vilket parti som har makt över den gemensamma diskursen. Andra förslag på möjliga studier hade varit att studera säkerhetisering i dess helhet genom att inkludera publikens roll i undersökningen. Detta hade kunnat göras genom att exempelvis undersöka medias diskurs kring migration eller utföra intervjustudier som fokuserar på en viss grups åsikter kring invandring. Fortsättningsvis hade det varit intressant att utöka studien genom att analysera fler riksdagspartiers språkbruk, jämföra med regeringens gemensamma diskurs eller förlänga tidsperioden.

8 Referenser

8.1 Litteratur

Abiri, Elisabeth. (2000). *The Securitisation of Migration. Towards an understanding of Migration Policy changes in the 1990s. The Case of Sweden*. Diss, Göteborg: Department of Peace and Development Research Göteborg University.

Balzacq, Thierry., & Guzzini, Stefano. (2015). "Introduction: 'What kind of theory—if any—is securitization?'. *International Relations*, 29(1): 97-102. doi: <https://doi.org/10.1177/0047117814526606a> (hämtad 2021-04-25)

Bergström, Göran., Ekström, Linda. (2018). "Tre diskursanalytiska inriktningar". I: *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. (red.) 4. uppl. Lund: Studentlitteratur, s. 253-301

Boréus, Kristina., Seiler Brylla, Charlotta. (2018). "Kritisk diskursanalys". I: *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. (red.) 4. uppl. Lund: Studentlitteratur, s. 305-351

Burr, Vivien. (1995). *An introduction to Social Constructionism*. 1. uppl. London: Routledge.

Buzan, Barry., Wæver Ole., de Wilde Jaap. (1998). *Security: a new framework for analysis*. 1. uppl. Boulder: Lynne Rienner.

Esaiasson, Peter., Gilljam, Mikael., Oscarsson, Henrik., Wängnerud, Lena. (2017). *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5. uppl. Stockholm: Norstedts juridik.

Emmers, Ralf. (2017). "Securitization". I: Collins, Alan. (red.) *Contemporary security studies*. 4. uppl. Oxford: Oxford University Press. s.109-127

Huysmans, Jef., Squire, Vicki. (2009). "Migration and Security". I: Dunn Cavelty, Myriam., Mauer, Victor. (red.) *Handbook of Security Studies*. London, UK: Routledge, s.1-20. https://www.researchgate.net/publication/42798725_Migration_and_Security (hämtad 2021-05-14)

Léonard, Sarah., Kaunert, Christian. (2010). "Reconceptualizing the Audience in Securitization Theory". I: Balzacq, Thierry. (red.) *Securitization theory*. New York: Routledge, s. 52-74.

Rychnovska, Dagmar. (2014). "Securitization and the Power of Threat Framing". *Institute of International Relations*, 22(2):9-31. doi:
<https://www.jstor.org/stable/pdf/24625251.pdf?refreqid=excelsior%3A83f1bf4981a3a0bd4049288b6e1a637b> (hämtad 2021-04-30)

Teorell, Jan., Svensson, Torsten. (2007). *Att fråga och att svara. Samhällsvetenskaplig metod*. 1. uppl. Malmö: Liber. 296 s.

Winther Jørgensen, Marianne., Phillips, Louise. (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Uppl. 3. Lund: Studentlitteratur.

8.3 Internetkällor

Jakobson, Hanna. (2020). "S och MP oeniga om 23 av 26 förslag för migrationen". *Dagens Nyheter*. 13 augusti.
<https://www.dn.se/nyheter/sverige/s-och-mp-oeniga-om-23-av-26-forslag-for-migrationen/> (hämtad 2020-04-23)

Johnson, Björn. (u.å). "Konstruktionism". *Nationalencyklopedin*.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/konstruktionism> (hämtad 2021-04-24)

Melchior, Sigrid. (2015). "Flyktingkrisen". *Nationalencyklopedin*.
<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/flyktingkrisen-2015> (hämtad 2021-04-20)

Migrationsverket. (2019). *Inkomna ansökningar om asyl, 2018*.
https://www.migrationsverket.se/download/18.1ef19f6e163f45d340a2ace/1546509719942/Inkomna_ans%C3%B6kningar_om_asyl_2018_-_Applications_for_asylum_received_2018.pdf (hämtad 2021-05-12)

Migrationsverket. (2020) *Historik*.
<https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Migration-till-Sverige/Historik.html> (hämtad 2021-06-28)

Migrationsverket. (2020). *Inkomna ansökningar om asyl, 2019*.
<https://www.migrationsverket.se/download/18.748d859516793fb65f9cea/1578410568966/Ink>

omna_ans%C3%B6kningar_om_asyl_2019 - Applications_for_asylum_received_2019.pdf
(hämtad 2021-05-12)

Miljöpartiet. (2013). *Partiprogram. miljöpartiets partiprogram lagupplöst 2013.pdf (mp.se)*
(hämtad 2021-06-28)

Nilsson, Martin. (2015). "Regeringen stramar åt migrationspolitiken". *Sveriges radio*. 24 november <https://sverigesradio.se/artikel/6309968> (Hämtad 2021-04-20)

Proposition. 2015/16:174. *Tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige.*
<https://www.regeringen.se/contentassets/075968fdd8c94788977dba14bae16444/forslag-om-att-tillfalligt-begransa-mojligheten-att-fa-uppehallstillstand-i-sverige-prop.-201516174>
(hämtad 2021-04-23)

Regeringen. (u.å) *Migration och asyl.*
<https://www.regeringen.se/regeringens-politik/migration-och-asyl/> (hämtad 2020-04-30)

Socialdemokraterna. (2013). *Ett program för förändring. Ett program för förändring (socialdemokraterna.se)* (hämtad 2021-06-28)

Sveriges Riksdag. (2019). *Ett socialt hållbart eget boende för asylsökande.*
https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/debatt-om-forslag/ett-socialt-hallbart-eget-boende-for-asylsokande_H701SfU11 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges Riksdag. (2018). *Extra ändringsbudget för 2018-Ny möjlighet till uppehållstillstånd.*
https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/debatt-om-forslag/extra-andringsbudget-for-2018--ny-mojlighet-till_H501FiU49 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges Riksdag. (2018). *Migration och asylpolitik.*
https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/debatt-om-forslag/migration-och-asylpolitik_H501SfU15 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges Riksdag. (2019). *Migration och asylpolitik.*
https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/debatt-om-forslag/migration-och-asylpolitik_H601SfU16 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges Riksdag. (2018). *Migration och integration.*
https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/allmanpolitisk-debatt/migration-och-integration_H6C120181017a16 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges Riksdag. (2018). *Utgiftsområde 8 Migration.*

https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/debatt-om-forslag/utgiftsomrade-8-migration_H601SfU4 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges Riksdag. (2018). *Utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrades etablering.*

https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/debatt-om-forslag/utgiftsomrade-13-jamstalldhet-och-nyanlanda_H601AU1 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges Riksdag. (2019). *Utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrades etablering.*

https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/debatt-om-forslag/utgiftsomrade-13-jamstalldhet-och-nyanlanda_H701AU1 (hämtad 2021-04-25)

Sveriges statistiska centralbyrå. (2021). *Asylsökande i Sverige.*

<https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/manniskorna-i-sverige/asylsokande-i-sverige/> (hämtad 2021-05-12)

Öhrvall, Richard. (2014). "Vad menas med representativa urval?" *Politologerna.*

<https://politologerna.wordpress.com/2014/07/27/vad-menas-med-representativa-urval/#more-3154> (2021-04-30)

8.4 Appendix

I tabellen presenteras riksdagsdebatterna i kronologisk ordning. Debatterna är hämtade från Regerings webb-tv.

<u>Riksdagsdebatter</u> (Titel, form av debatt, datum)	<u>Miljöpartiet de gröna</u> (Riksdagsledamot, politiskt uppdrag vid tidpunkt, antal debattinlägg)	<u>Socialdemokraterna</u> (Riksdagsledamot, politiskt uppdrag vid tidpunkt, antal debattinlägg)
1. "Migration och asylpolitik", debatt om förslag, (2018-03-28)	-Maria Ferm, ledamot socialförsäkringsutskottet samt migrationspolitisk talesperson, 5 st	-Carina Ohlsson, ledamot socialförsäkringsutskottet, 3 st -Mathias Tegnér, ledamot näringsutskottet, 3 st
2. "Extra ändringsbudget för 2018 - Ny möjlighet till uppehållstillstånd", debatt om förslag, (2018-06-04)	-Maria Ferm, ledamot socialförsäkringsutskottet samt migrationspolitisk talesperson, 1 st	-Fredrik Lundh Sammeli, ordförande socialförsäkringsutskottet, 9 inlägg
3. "Migration och integration", allmänpolitisk debatt, (2018-10-17)	-Maria Ferm, ledamot socialförsäkringsutskottet samt migrationspolitisk talesperson, 5 st	-Rikard Larsson, vice ordförande socialförsäkringsutskottet, 7 st
4. "Utgiftsområde 8 migration", debatt om förslag (2018-12-15)	-Maria Ferm, ledamot socialförsäkringsutskottet samt migrationspolitisk talesperson, 3 st	-Carina Ohlsson, ledamot socialförsäkringsutskottet, 5 st
5. "Utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrades etablering", debatt om förslag, (2018-12-19)	-Annika Hirvonen Falk, ledamot utbildningsutskottet, 9 st	-Anna Johansson, ordförande arbetsmarknadsutskottet, 3 st -Patrik Björck, ledamot arbetsmarknadsutskottet, 1 st -Serkan Köse, suppleant arbetsmarknadsutskottet, 1 st
6. "Migration och asylpolitik", debatt om förslag, (2019-04-09)	Rasmus Ling, ledamot justitieutskottet samt migrationspolitisk talesperson, 1 st	Carina Ohlsson, ledamot socialförsäkringsutskottet, 5 st
7. "Ett socialt hållbart eget boende för asylsökande", debatt om förslag, (2019-11-27)	Rasmus Ling, ledamot justitieutskottet samt migrationspolitisk talesperson, 1 st	Rikard Larsson, vice ordförande socialförsäkringsutskottet, 7 st
8. "Utgiftsområde 13 Jämställdhet och nyanlända invandrades etablering", debatt om förslag, (2019-12-13)	-Leila Ali-Elmi, ledamot arbetsmarknadsutskottet 3 st -Åsa Lindhagen, jämställdhetsminister, 5 st	-Anna Johansson, ordförande arbetsmarknadsutskottet, 3 st -Patrik Björck, riksdagsledamot arbetsmarknadsutskottet, 5 st